

KURJER KRAKOWSKI.

D. 22 styc. 1835.

CZWARTEK.

Maksymilian arcyksiążę Austrii od Krakowa odpędzon 1577.

Nr 17.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 5 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedzielę i święta uroczyste) po południu.

Francya. Król nareście po długiej zwłoce przyjął dymissyą Xięcia Talleyranda. — List godny uwagi, który xiążę pisał w tym względzie do ministra spraw zagranicznych, jest następnéj treści; „Panie Ministrze! Gdy król powołał mię przed czterema laty na posła do Londynu, przez samę trudność zaszczytną tego poselstwa, byłem zachęcony do odpowiedzenia temu wezwaniu. — Sądzę żem wypełnił ten obowiązek z korzyścią dla Francyi i króla, a te dwa przedmioty są najdroższe i ciągle obecne sercu mojemu. — W ciągu tych lat czterech nasze stosunki zagraniczne rozjaśniły się i wyszły z zawiłania, nasza polityka przestała być samotną i odosobnioną, gdyż zawarła związki z innymi narodami, wszyscy prawi ludzie wspierają ją, szanują i wielbią. — Współdziałanie z nami Anglii nie zoszło tak daleko, aby drażniło naszą niepodległość i uczucie narodowe, a nasz szacunek dla praw każdego nie powinien obudzać żadnej ku nam nieufności, gdyż owszem jesteśmy rekoimią przeciw tej propagandzie, która niepokoi starą Europę. Te skutki tak zaspokajające należy przypisać mądrości i zrzeczności naszego króla. — Teraz gdy Europa zna króla i jemu się dziwi, co usunęło główne przeszkody, teraz kiedy Anglia potrzebę wzajemnego

z nami przymierza zapewne uznaje i działać niezaniecha w myśl poczwórnego traktatu, teraz mówię, pomimo najgłębszego uszanowania i posłuszeństwa, które winienem Francyi i królowi, ośmielam się upraszać o uwolnienie mię od posług publicznych. — Mój wiek podeszły, słabość która jest naturalnym jego skutkiem, spoczynek, którego potrzebuję, myśli które się we mnie obudzają, wszystko to usprawiedliwia ten krok bardzo jasno. — Pokładam zaufanie w mądrości króla, iż tę rzecz w podobnem, będzie widział świetle.“ Minister odpowiedział iż J. K. M. z boleścią przychyła się do proźby X. Talleyranda, Francuzki zastępca posła w Londynie odjechał do Paryża, a następca Talleyranda dotąd niewiadomy. (Dostrz. Aus.)

— Dnia 7 bierzącego miesiąca posłowie Rossyjski i Hiszpański mieli posłuchanie u Króla — Znany Garnier Pagés należący do opozycyi został obrany deputowanym. (G.P.S.)

Belgia. Nadzieje Oranżystów w połączeniu Belgii z Holandją jeszcze nie skonały: gdzie tylko mogą, wszelkimi sposobami starają się stronictwa w Belgii podżęgać jedne przeciw drugim, pragnąc przez poróżnienie katolików z protestantami, monarchistów z republikanami, sprowadzić wojnę. — Ale na-

ród cały jednoczy się, będąc zajęty wielką myślą swej niepodległości, a jeźliby kiedy spadło nieszczęście wojny na Belgię, Holandya najpierwsza nieodniósłaby stąd korzyści. — Mówią tu o przybyciu posła papieżkiego w celu załatwienia spraw kościelnych. — Rząd może go tylko przyjąć jako ministra związków państwa kościelnego, z powodu że podług konstytucyi z władzą kościelną nie ma żadnych stosunków.

Tureya. Jeden dziennik użala się na złe urządzenie poczty w państwie tureckiem między Stambułem a Adrianopolem, którą to drogę wszystkie gońce rozmaitych państw (wyjąwszy Rosyja) 44 mil długą, jednemi nędznymi końmi odbywać muszą, tak iż do podróży, którą rossyjski gońiec odbywa w 24 godzinach, inni potrzebują dni pięciu. Powstanie znowu miało wybuchnąć w Syryi: pokolenie góralskie Anaris wzięło się do broni przeciw Egipcyanom. — Mehmed Ali przesłał notę do rozmaitych dworów europejskich, z żądaniem uznania niepodległości Egiptu. Francya i Anglia miały tę notę wraz z swoją odpowiedzią na nią przesłać Sultanowi. — Sultán ucieszył się szczególniej odpowiedzią rządu angielskiego, w której odmówiono żądaniu Paszy, i mocnem postanowieniem Anglii w opieraniu się wszelkim środkom szkodliwym państwu tureckiemu. — Na pokładzie okrętu angielskiego w bliskości Smyrny pokazała się morowa zaraza i ten okręt odbywa kwarantannę w wspomnianym porcie.

Zjednoczone Stany Ameryki pół-

nocnej. Podług kalendarza Amerykańskiego na rok 1835 liczba banków w Stanach Zjednoczonych, wynosi 169, pieniądze użyte w tych bankach wynoszą 400 milionów złpól. Od roku 1811 do r. 1830. upadło 41 banków. Towarzystw uczonych jest w Stanach Zjednoczonych 64; z tych jedno posiada księgozbiór z 40 tysięcy tomów złożony a drugie z 85 tysięcy tomów. — Największy handel prowadzą Stany Zjednoczone z Francją, Anglią i z wyspą Kuba. — W roku 1832 dochody rządowe wynosiły 30 milionów dolarów, powiększej części z opłaty cła, a wydatki 34 miliony dolarów z których prawie połowę przeznaczono na umorzenie długu krajowego. Wychodziło w zeszłym roku 8 gazet lekarskich, 3 prawnicze, 12 gospodarskich, 88 religijnych a 1270 dzienników politycznych. — Cały dług krajowy wynosi teraz pięć milionów dolarów. — Seminarjów dla różnych wyznań religijnych jest 20.

P O D R O Ż E.

Józef Kowalewski nasz rodak przebywa już lat kilka w stepach Burijskich, zajmując się szczególniej poznaniem religii i języka tych Azjatów. — Zamieszczamy tu wyjątek z jego listu pisanego w r. 1832. „Postrzegłem że mój lama zaczął w padać w zapale religijny mówiąc o duchowieństwie. Przypadkiem tego samego dnia czytałem żywot Midra Dżogi i na końcu życiopisu owego w Indyi sławnego apostoła, znalazłem prorocstwo o upadku religii buddajskiej. Na żądanie Dolsam-Dordzego mu-

siałem powtórzyć następne miejsce: „Po upłynieniu pięciuset czasów, wiara schyli się ku upadkowi. Duchowienstwo zamieszka w miastach. Prawa religijne będą poprawiane przez ludzi żonatych. — Bogomyślność pójdzie w niepamięć. Ludzie zaczną się dobijać o stopnie, dla tego jedynie żeby siedzieć i prożnować. Każdy zapagnie mądrości bez nauki i pracy. Wszyscy rzucą się z pośpiechem na drogę ku doskonałości, niejeden atoli przestnie raczej na miłąkiew usposobieniu *Tersów* (heretyków) niż się puści w głąb pisma świętego, więcej się odda przyjemności sławy współczesnej niż wszystkimiednemu Buddzie; rozkocha się raczej w miastach niż w samotności, więcej się przywiąże do fałszywego przyjaciela niż do dobrego lamy, więcej do bezbożnego jałmużnika, niż do bogobożnego towarzysza. Bez należytego własnego ukształcenia gotowi dawać będą drugim przestrogi. Głupcy, pod maską mędrców, rzucą się do oszukaństwa bliźnich. Pierwszy z *chowaraków* przyjmie na siebie obowiązek kata. *Gelongi* dla spraw świeckich, jeździć będą kosztem publicznym. W klasztorach od kryją się morderstwa: w kryjówekach pustelnicznych zasiądą złodziejcy i rozbójnicy. Wykonawcy przepisów religijnych będą się węsali jak nędzarze, a lamy jak brytany. Głęboko-myślne księgi wystawiają się na sprzedarż, równie jak towary i wino. Prosty zakonnik zastąpi miejsce lamy, który za pieniądze zjedna sobie uszanowanie. Wtenczasto rybacy zaczną

opowiadać wiarę a stan świecki objaśniać tajemnice religijne. Lecz religija będzie na języku a nie w sercu. Dostojny lama będzie żył w pogardzie. Bogacz weźmie pierwszeństwo przed znawcą pisma świętego, chytry i zwiny przed uczciwym, grzeczny i uprzejmy przed osobą poświęconą, bezczelny przed mędrkami, oszusty przed zacnymi ludźmi. Osieł zatrze ślad konia. Pałace panów napelniają się pochlebiami. Lamy zapomną o swej przysiędze, a dzieci o dobrodziejstwach rodziców. Sprośny oszukaniec utrzyma honor rozsądnego i doświadczonogo męża, a człowiek sumienny w poniewierce dostanie nazwisko głupca. Krewni między sobą zaczną się mordować, dziewice stracą wstydlivość. Błogie *Tegry* (gieniusze) rozsypią się w różne strony, a czarne smoki zapalą się gniewem. Na próżno wyglądacie deszczu. Zboża zmarnieją pod ciężarem gradu i śronu. Ukaże się morowe powietrze. Chętni językiem, będą skąpi w miłosierdziu. Wtenczas to skąpców będzie bez liku, a litościwych nader mało: zbójcy się pomnożą, a liczba zbawicieli się zmniejszy. Wtenczas wśród ludów powiększy się liczba sekt, życie się skróci, choroby się wzmogą, szczęście uleci. — Wtedy przyjdzie czas opowiadania nauki itd. — W ciągu czytania lama ciężko wzdycha i powtarzał zwyczajny wykrzyknik „ojo! ojo! o Buddo! mądrości przedwieczna! Dwa tysiące ubiega jak prorok to wszystko trafnie przepowiedział. Mamy oczy a nie widziam; mamy uszy a prawdy sły-

szec nie chcemy! ojo! ojo! powtarzałem to nie jednemu z moich spółbraci. Okrzyknęli mię za fanatyka i zapaleńca. Zamilkłem przeto i zebrawszy ducha w siebie zająłem się rozmyślaniem w pustyni odosobnionej od oka ludzkiego: (T. P.)

Dnia 22 z. m. widziano w Królewcu wielką północną zorzę, która dochodziła aż do gwiazdy polarniej: widziano ją także w Berlinie. W Królewcu dnia 23 z. m. 24 letnia panienka została okrutnie zamordowana w gajku Sakbaim; jej kochanek, któremu jej rodzice niepozwalali się z nią żenić, wywabił ją tam z sobą i brzytwą przetrznął jej gardło, w kilka minut żyć przestała. W mieszkaniu jego znaleziono broń nabitą, z której jak twierdzi, miał i siebie zastrzelić. Juliusz Janin wykłada teraz w Paryżu prelekye historyi Dzienników francuzkich, których słuchają prawie wszyscy Dziennikarze i mnóstwo innych osób; ogromny natłok jakiego niepamiętają od czasów gdy La Harpe dawał kurs literatury.— Skrybe niespracowany pisarz dramatyczny ma obecnie z dzieł swoich ofiarowanych teatrom francuzkim 100 tysięcy franków rocznego dochodu, oprócz tego ma kapitały za sprzedane rękopisma; szczęśliwy że usłuchał tego co mu polećcinie jego nazwisko wskazało.

Cesarz Jawański do poselstw używa jedynie kobiet dobierając zwykle najładniejszych, Mniemaniem jest na tej wyspie, że kobie-

ty od dzieciństwa przywykłe do pokrywania swoich uczuć, zdolniejszymi są niż mężczyźni do tego rodzaju posługi i prócz tego więcej mają obrotności, ich wyobraźnia jest ruchliwsza, umysł przenikliwszy; jeden rzut oka wystarcza im do odgadnienia charakteru osób, na które tém samém wywierają pewien wpływ nieodparty.

W bibliotece pałacu w Lembeth w Anglii znajduje się skorupa Żółwia, który w roku 1623 tam sprowadzony, żył do roku 1730. Inny Żółw znajdował się od roku 1628 do 1753 w ogrodzie Biskupa Sand. Niewiadomo, wiele lat miały żółwie, nim się dostały do miejsc wspomnianych.

DONIESIENIA.

Powróciwszy z Lipskiego Jarmarku poleca się szanownej publiczności z towarami, mianowicie bławatnemi według najnowszych mód, za najpomniejszą cenę.

Jul: Aug. John przy ulicy grodzkiej Nro 88. (2r.)

Doniesienie teatralne. Zapowiedziana Opera pod tytułem: *FRA-DIAVOLO sławny rozbójnik Włoski* dla nieprzewidzianych przeszkód odkłada się na Piątek.

Przybyli do Krakowa. Handler Lebel dzierżawca z Pruss. — Wenzel Bernard z Pr. — Doliński Felix ob. z Polski. — Lipiński Szczepan z P. — Sobolewski Onufry ob. z Galicyi.

Opuszcili Kraków. Marteau Antenor do Prus. —